

מכללת אתגר

השבוע ציינו 2 מאורעות היסטוריים. פתחנו את השבוע ב"ד באייר – פסח שני, ומסיימים את השבוע עם האירוע של ל"ג בעומר. שני אירועים שהותירו לנו לימודים רבים, כל אחד מהם ושניהם גם יחד.

מקורו של פסח שני בפרשת בהעלותך, בה אנו קוראים: "וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפָנַי מִשָּׁה וְלִפְנֵי אֶהֱרֹן בַּיּוֹם הַהוּא. וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת קַרְבְּן ה' בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר ט, ו-ז). לתמיהת משה השיב הקב"ה שיעשו 'פסח שני' והורה לו את ההלכות הייחודיות לכך.

בקשתם כלל אינה מובנת, היכן מצינו שאדם שלא קיים מצוה [באונס כמובן], יש לו תשלומין? לא מצינו זאת לא בארבעת המינים או סוכה, לא בתקיעת שופר ולא בשום מצוה אחרת, מדוע העלו בדעתם לבקש תשלומין?

מבאר ר' צדוק הכהן מלובלין, בספרו פרי צדיק: "אך צעקתם היה כי המה היו משתוקקים מאד לקיים מצות הקרבת הפסח בזמנו בתוך כלל ישראל ועל זה הצר להם מאד שלא זכו לגשת לקודש בתוך כלל ישראל במועדו, ועל זה השיב להם משה רבינו ע"ה עמדו ואשמעה וכמו שאמרו (ברכות כ"ו ב) 'אין עמידה אלא לשון תפילה', היינו התפללו לה' יתברך מעומק לבבכם על זה, וע"י הצעקה והתשוקה שלכם תמשיכו דבר ה' אלי כמו שהמשיכו ישראל את התורה כולה בגודל תשוקתם. וע"י זה אשמע מה יצוה ה' לכם, וכן היה כי פעלו בתפילתם התחדשות הדין מהקרבת פסח שני המרמז כי יש תקוה לכל נפש מישראל אפילו לטמא ושהיה בדרך רחוקה...".

האנשים שלא קיימו את מצות קרבן הפסח במועדו המקורי, הצטערו מאד נוכח המצב. הם כה השתוקקו לקיים את מצות הפסח וצעקו והתפללו מעומק ליבם על אף שלא היה כל הגיון בטענתם, אך בכל זאת זכו לחדש מועד מיוחד.

ומכאן לאירוע השני, החותם את השבוע, ל"ג בעומר. כמה דברים אירעו ביום זה, ביום זה לימד רשב"י את תלמידיו את הסודות הגדולים מספר הזהר. יום זה הוא יום פטירתו של רשב"י ועוד. אך כמה שנים קודם לכן, ביום זה אירע אירוע משמעותי בתולדות עם ישראל.

חז"ל אומרים "שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמש, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם... והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת" (יבמות סב ע"ב).

עפ"י המסורת 24,000 (!!!) תלמידי ר' עקיבא פסקו למות בל"ג בעומר. אסון לאומי עצום שלא נתפס, וב"ה ביום זה נעצרה המגיפה.

קשה לתאר את תחושתו הקשה של רבי עקיבא נוכח האסון הכבד. מה הוא עושה בעקבות מפעל חייו שקרס לנגד עיניו? הוא לא מאבד יום אחד !!!

מיד יורד לדרום ומתחיל ללמד 5 תלמידים, ומתחיל ללמד אותם את כל תורתו **מהתחלה**. וביום שבו מתו אחרוני תלמידיו, יום ל"ג בעומר, הוא מסמיך אותם לרבנות. אחד מהחמישה היה רבי שמעון בר יוחאי. למרות החורבן האישי, רבי עקיבא לא מתייאש, הוא "פותח דף חדש", ועושה זאת מיד, ללא שהות.

2 האירועים מלמדים אותנו, שכשאדם מגיע לאתגר, אל לו להתייאש. אם מאמין הוא בצדקת הדרך, עליו להמשיך לשאוף ולממש חזונו. הדבר נכון לגבי עולם העשייה והעסקים ונכון שבעתיים לתחום הרוחני והתורני בחיינו.

בכל פעם שאנו מגיעים לקושי, נזכר בדבקותם במשימה של אנשי המדבר שלא הקריבו את קרבן הפסח הראשון, לצד תגובתו המדהימה של רבי עקיבא נוכח מפעל חייו שירד לטמיון. המסר העוצמתי של השבוע, שלא משנה איזה חורבן / קושי עובר על האדם, תמיד ניתן למצוא דרכים להתגבר ולהתחיל מחדש בדרך טובה יותר. את המילה 'קושי' נחליף במילה 'אתגר', ומי מאתנו אינו אוהב אתגרים...

בהצלחה !!!

בכל מוצא"ש עולה לאתר מאמר, בנושא תקשורת עם הזולת.

ניתן להיכנס לקרוא או להוריד את המאמר בכתובת

<https://shaalti.co.il/?p=5785>

ניתן לקבל עדכון קבוע בקבוצה שקטה בוואטסאפ,

על כל מאמר שעולה, בקישור

<https://chat.whatsapp.com/HhZqHgHlPHz2I7nzvnqeJk>